

Lucie Hrbková, *Kraj bez dějin? Regionální dějiny Uhlířskojanovicka ve výuce na základní škole*. Diplomová práce, Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2013, 149 s. + nestránkované přílohy

Posudek oponenta diplomové práce

Diplomová práce Lucie Hrbkové, *Kraj bez dějin? Regionální dějiny Uhlířskojanovicka ve výuce na základní škole* představuje zajímavý příspěvek k didaktice dějepisu na druhém stupni základních škol. Autorka při jejím zpracování vycházela především z odborné literatury k problematice regionálních dějin Uhlířských Janovic i výuky dějepisu obecně, součástí práce se stal i vlastní empirický výzkum.

Práce je rozdělena kromě úvodu a závěru do tří rozsáhlých a dále strukturovaných kapitol. První nazvaná *Regionální dějiny a geografie místních regionů ve výuce na druhém stupni základní školy* není pouze stručným kompilačním uvedením do problematiky, ale důkladným vymezením užívaných pojmů, problematiky regionálních témat ve výuce dějepisu i současných školských dokumentů. Je přínosné, že diplomantka v této souvislosti do svého výkladu zařadila i problematiku interakce školy a veřejnosti či mezioborové spolupráce při výuce regionálních témat.

Druhá část práce nazvaná krátce *Uhlířskojanovicko* rekapituluje vývoj města a jeho okolí i současný stav. Třebaže diplomantka svou kvalifikační práci nazvala *Kraj bez dějin ?* je zřejmé, že zájemci o historii Uhlířskojanovicka mají z čeho čerpat. Jeho součástí je seznam regionální literatury a nejrůznějších informačních zdrojů. (Snad jen poznámka: Archivní materiál uložený ve státním okresním archivu bych v souladu s odborným územ nezahrnoval pod pojem dokumenty, ale pod prameny.) Nejzajímavější částí této kapitoly se mi jeví empirické šetření zjišťující míru regionální identity obyvatel Uhlířskojanovicka. Autorka oslovila nejen žáky pátých a devátých tříd, ale také veřejnost, aby zjistila, že míra regionální identity je poměrně vysoká.

Třetí část *Metodické návrhy výuky regionálních témat na druhém stupni základní školy* předkládá pro každý ročník druhého stupně základní školy některé regionální téma a rozpracovává ve formě školního projektu. Takto vytvořené materiály mohou být po drobné obměně, změně reálií využity i při výuce v jiném regionu. Následuje stručný závěr, který by snad mohl být i o něco delší. V seznamu použité literatury pak nechybí žádná zásadní práce. V přílohách bych uvítal podrobnější mapu, která by kromě polohy Uhlířských Janovic v rámci středních Čech, zachytila i polohu příslušných obcí, o nichž autorka píše.

Diplomová práce je zdařilá, nic zásadního jí nelze vytknout. Zejména oceňuji praktickou část práce, tedy metodické návrhy výuky regionálních témat. Rovněž jazykový styl Lucie Hrbkové je kultivovaný, bez pravopisných chyb a překlepů. Celá práce byla napsána s patrným zaujetím tématem a prostředím. Dovolím si proto pouze jediný dotaz: V práci je několikrát zmínka o patriotismu, a sice v negativním smyslu („o užitečnosti vlastivědné činnosti, pokud se nejedná o lokálpatriotismus není pochyb“ – převzatá citace na s. 18.) i v pozitivní konotaci („rozvíjí u nich zdravý patriotismus“ – s. 31). Zajímalo by mne, jak autorka chápe hranice zdravého a „nezdravého“ patriotismu a jak by v této souvislosti měl učitel ve výuce na základní škole postupovat, aby tyto hranice nepřekračoval.

Vzhledem k výše uvedenému práci doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou **v ý b o r n ě**.

PhDr. Jan Šimánek

České Budějovice 5. 8. 2013